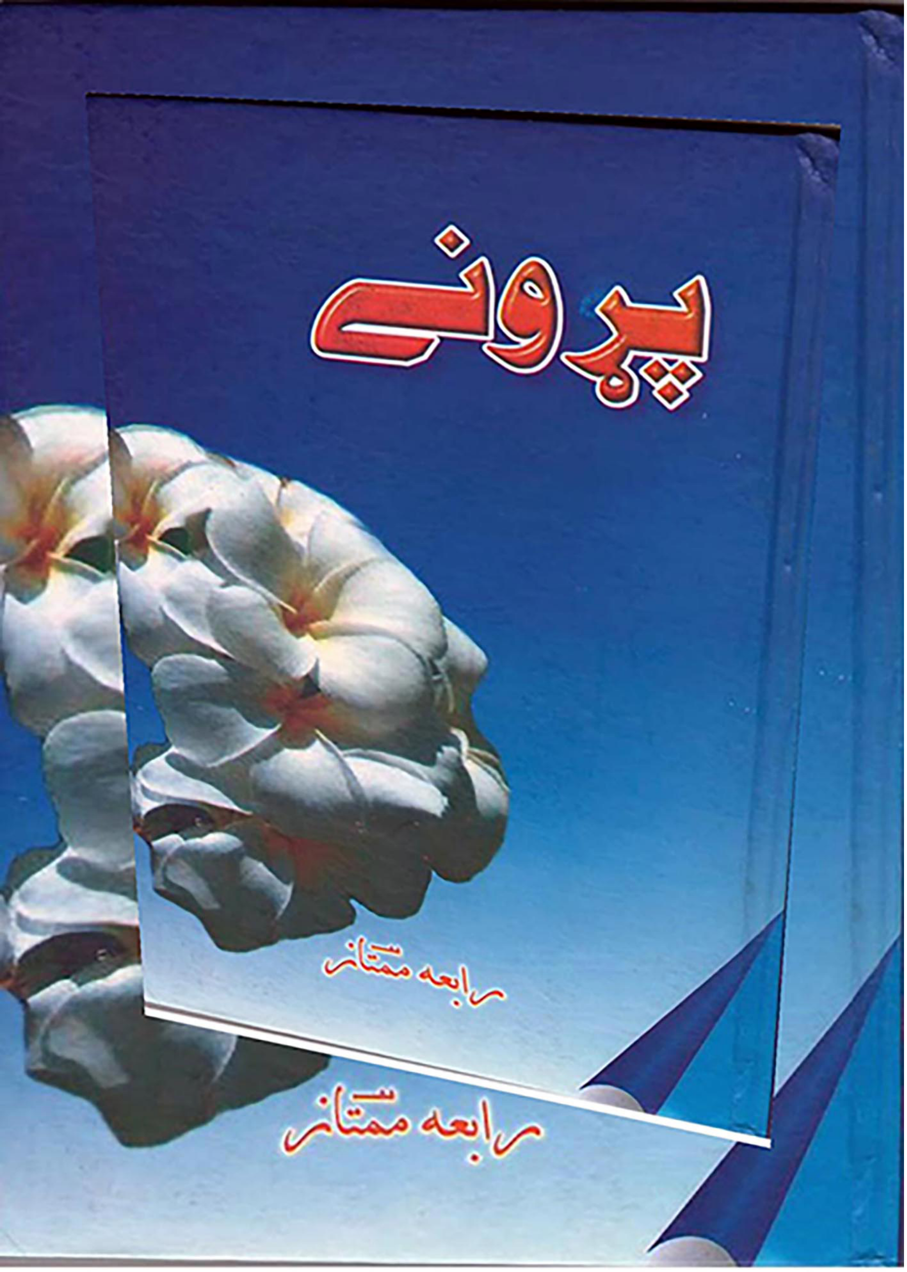

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروہنے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ـــــــــ پروښې
ليکواله ـــــــــ رابعه ممتاز
د چاپ کال ـــــــــ ۲۰۰۴ء
پرېس ـــــــــ جدون پرېس خيبر بازار پېښور
بيعه ـــــــــ ۱۰۰ روپۍ
کاتب ـــــــــ محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پېړونو پېړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
بر تهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپین پړونی خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راونهٔ ړي

کله مې تور کله مې سپین پړونې
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک		مخ
۱	پېژوونے	عبدالله جان مغموم	۹
۲	منته	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	ځم د مدينې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لور (نظم)		۲۰
۶	بيا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		۲۳
۷	په تورو نيمو شپو کښې ديدنونه څومره کړې (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د خپل کلي خړ کورونه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	څه چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشې (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		۳۳
۱۴	د استاد راتلو لارې کله ښې ډېرې روښندې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنيا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مينې مشال لا اس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت ئې ډوبېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

۱۹	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلۍ قیصې	۵۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون څورشه دائې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې د ے د غوښې څهٔ دکانې نه څو جوړنهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو ټکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رختس ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږې دنیک څوا کمے دې نهٔ وې	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل څپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دڅوند جو نګړه کښې ویرېږ مه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	ښته په سپرلي کښې د پرګلو نه ښته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوړ (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	ياد ونه اميد ونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فناکيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢	ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ يې (غزل)	١١١
٦٣	د ا چمن (نظم)	١١٢
٦٤	کيله (نظم)	١٥
٦٥	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	١١٨
٦٦	ذوې مورته (نظم)	١١٩
٦٧	دژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائے کښې کېږدم	١٢١
٦٨	خبره ستا د مينې دهر چا نه زهٔ پټوم مه (غزل)	١٢٢
٦٩	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا دلاس همسا شم (غزل)	١٢٣
٧٠	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	١٢٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پروني"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پروني" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هرڅو فني کمزورۍ لرلې خو دې خبرې نه انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پروني" له چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرۍ د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پروني" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پروني" په شاعرۍ کښې جدت را پېدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دے. د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو -

ـه چې لوړ د ديوال ته خپلې ښکاريږي به د لرې
په دې پسې تو د ديوالونو د راز خبرې به شي

يا

ـه د مينې سوال جواب چې د ديوال د پاسه روشي
کنډر وي که څه وي د ديوالونه څومره نوند کړي

د ديوالونه د پښتنې کلچر يو اهم جُز دے او بيا څه د ديوالونه څو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي. ممتاز په خپلې شاعرئ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خيال ساتلې دے او زما په خيال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپيلنې" نه پس شاعرئ کوشش کړے دے چې د پروني شاعرئ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپيلني شاعرئ کښې فني کمزورۍ دي -

زما په خيال چې د "پروني" په لوستو به د لوستونکو داګيله تر ډېره حده پوره شي دلته به زه د لوستونکو د تسلئ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پيش کړم -

۱ - دا مه وايه چې زه ستا په خبرو نه پوهيږم
په ټټه ټټه ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګي بنه دے
زه یې او بنګو سره مل کړم
ځو تـه بـه زه څه کړم
چې زه یم پکښې پرېشانه

۳ - د بنګړو د شـرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شـو
آ زما ساده جانانه چې
په کوم جهان کښې اوسېږې

۴ - ما په کوډر ډک منګي بیا کېښو دو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په مېدان کښې تګ هم د دې
د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې ځنې
ځنې نظمونه ئې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زه شاهکار
ګڼم - لکه " لوېتهه " "پښتون" "قسمت"

د خپل کلي خوګورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې
ملګو شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه
ممتاز دویم کتاب " پرهرونه " ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د خپل دریم کتاب " ګلونه پاتې پاتې " د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ـ

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلنۍ" چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ دَ پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دوېم کتاب "پړونے" په دې ځای چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ "پړونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې دَ "سپېلنې" سره کړې وه - او زهٔ به ډېر ژر دې جوګه شم چې خپل درېم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلنې" په لوستونکو کښې دَ خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوېندو میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کښې شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنې" د شاعرۍ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حل د "پړوني" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ګډ کوو - نغرے
او جارګے دي - او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنړلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښ ګوهر يو نظم
دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پېغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوېندې به د "پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپېلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړي چې خپل دريم کتاب « ګلونه پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم - ان شاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانهٔ کعبه

د الله کورې تاوېږم لهٔ تا
خانه کعبه يې زارېږم لهٔ تا

د الله کوره ارمان مې تهٔ وې
او د خون زړګی درمان مې تهٔ وې

لکه ګل هسې غوړېږم پهٔ تا
د الله کورې تاوېږم لهٔ تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم پهٔ تا
د الله کورې تاوېږم لهٔ تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
پهٔ ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته د دې نه سوا
چې بس راځمه مکې ته بیا بیا

چې هر چکر کښې ځارېږم له تا
د الله کورې تاوېږم له تا

بنار د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کورې تاوېږم له تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدينې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدينې نه نن

داسې راته ښکارې زړه مې بېل شو د سينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې يو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدينې نه نن

زه خو د مودو نه د راتللو په طمعه ناسته وُم
هر غم نه زه خلاصه وُم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدينې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې

څو ورځې مې ستړې کړې

داسې راته ښکاري تېر هم دي چې نه نن

هم د مدينې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړه حالونه وایمه

شپه ورځ به لګیا یمه

زړه مې ډېر خوږېږي چې زه هم پاکې روضې ته نن

هم د مدينې نه نن

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَحوا لوَر

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پيدا ئې
ته خوراهش د بابا دم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نيک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ريښتيا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لوړې نو رحمت ئې
که ته خوړې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځیل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچې باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور ډېرې آبادېږي
مال او سر دې که زارېږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
ته د خوږ زړگي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېره وي سته
څو نېل کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څو مره په تا ډېر وي
په خندا ئې ته بنکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خدائ ستا واخست امتحان
په رضا د خدائ رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده ددې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره د دنيا د هر پېغو ره
همسې ولې وار خطا ئې په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوبنګو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن ټوټے شو لمبه نهٔ شو مه
د الاختګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه تلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د ګلو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ کړه ممتاز پښې بیا مهٔ کړه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنونه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روشي - الوظونه څومره خوند کړي

دا مې وایه چې ستا په دې خبرو زه پوې نهٔ شوم
په تته پته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روشي
که خړ دي که کچه دي د یو الونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د ژړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چېل ژړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مسکے راته له ورايه شولې
د تندى يک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورى په خندا شو ګله
زما په ژړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز ژړګے مې په سلګو اوده شو
ګله د دزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه وریږي ، دخپل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

''دبر د امان په خوا کښې ، مونږ به لوبې به کولې
نه په مونږ د چا آواز وه ، نه زمونږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې وې ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هريو کور کښې به ماما وه ، هريو کور کښې به ببو وه
دا ټول کلے يو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هريو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، يا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول را ټول شو ، دهغو به فيصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوی به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر او شوه ، دشمني به پاتې نۀ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خپل نو که
د حجرې تپوس به یې او کړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے او بږے پاتې نۀ شي
که وي پیان او که شملې وي ، میلمستیا دې د دۀ او شي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ او کړئ ، څۀ پاخۀ کړئ څۀ تود کړئ
ګورې او بږے پاتې نۀ شي ، زمونږ کلے به یې خوښ نۀ شي

نۀ کوربه خفه کېدلو ، نۀ میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نږدې الفت وه

نن مې بیا په زړۀ ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړکوروندوران شول

څهٔ بنګلې شوې ځړکوروندهٔ ، د ښځو ښېنتو برجوسته
آګچه لارې ښځې شوې ، دهرچا بېلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمځوځان له ژاړي
دهرچا شوده‌ر کاروته ، دهرچا شو بیل کورونه

نهٔ د ور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مورخه عزت شته
په نفرت هرچا ته ګوري ، دهرچا نه دوئ مرور وي

هریوکس د بل نه تنګ دے ، خپل پردی سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هریوکس د ځان نه تنګ دے
ممتاز دا سې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
دخپل کلي خړ کوروسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږ به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

ممتان موږ به چا له څه تسلّي ورکړو
موږ خپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کومه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج يې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا دمینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدایے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نۀ یې

زۀ به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښۀ دے
زۀ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

تهٔ خو زما زړهٔ یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلے یم
هسې نه پرون پشانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
د هېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لری
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلی د پاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

34

دا ستا ګرا تلو لارې کله ښې ګړې اوږدې شي
چې نه دې سوال جواب وي نه راتګ دې بیا پیدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا د ډیار باندې جرګې شي

زه جواب درلیږي نکړم ، ځانیه خپله راشه
ذړه مې تا نه ګیله من دې چې ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دیوال ته ختږې نو ښکاریږي تې به دلرې
په دې چیتو دیوالونو دراز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د موږ دوګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ پسې شي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدایګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هډو بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کېښې
په ښېرو کېښې یم روانه

تا به کوم ځای کېښې پیدا کړم
ای زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دی
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
ای زما یاره ناداسته

د حبو ننګړې لوړې بنه دې
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ خشهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذره مې هر وختې ډوبېږي
هېڅ علاج يې نه ښکاريږي

دې خپل ژوند ته يم حيرانه
چې په څه سخته تيريږي

ناکردې دې چې راياد کړم
دباران په شانې ژاړم

دغمونو په ګرداب کښې
مې دژوند کشتۍ تاويږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس دخلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د سودا خرڅېږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه يې جانیه
زما زړه څومره خوږېږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد يې پیدا نه کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نه پیدا کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئنې ——— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته دې کلې په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکار ېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرښته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تهٔ ئې یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازی، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راته هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکریه

خوېندو رونو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق ددې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د بلبل نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے آشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته ښکاره صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې قیصې

ما سره خو شپه ورځې د اغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د آشنایۍ قیصې

یو ځلې به موږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور د سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوندون د هغه وعدهٔ رښتیا شوله
او به کړي ممتاز ته څو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټُولو په لار کښې
لخنې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار اونهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی د کرښو ځان لـه
یو جوړ شوے کتاب هم وي

دخدائے ورکـړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړي

د غریب عاجز نادار ه
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکل پهٔ الله اوکـړه
دا روان شـه د زړهٔ سـره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې د پېره موده د یوې په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زه لکه کوډې د ادل بدل شومه

اوس ورزه قسمت دلو نو اوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه پته لوګے پته لمبه شومه
زه چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لا کښې دي
ستړے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرځ د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه د ګل شومه

ګرځم پهٔ خیالونو پهٔ سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانېږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خو پهٔ کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيالونه وسوسې

يم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خيال کښې روانه

د دنيا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فرياد وي
هر يو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خو چې رو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوېندې رونه مې جدا دي
هغوئ ټول د بل بل چا دي

تصوّر کښې مې ګرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبونو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

---★---

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښکلې یې ته
ستا کتو له زه به په ښکلو درشم

ماته ښخوا نخه خبر یې مه یادو
زه به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

تا سره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چېو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څخهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډېږي نه

راشه د اختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رڼا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کېږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکارېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ويمه چې رېبار دې حصارېږي نه

زۀ به دا ګيله درته بل وخت اوکړم
خدائې نکو په ګيلو څوک خوشحالېږي نه

ماسم دماښامه اُوربل خور کړلو
راشه په تيارۀ کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے درحُم او کله نۀ درحُم
ښۀ شوه چې ممتاز ليونے کېږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لختـه

پهٔ لاره چې ټوله رپېږي کنه
پېغله یواځې ده وېرېږي کنه

حیا نه ډکې سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان یې پټ کړهٔ دورو
د روڼو خور ده بدنامېږي کنه

پهٔ سپینو لېچو یې بنګړي مزه که
دَ ګلو لختـه ده ماتېږي کنه

پړونی یې تاو کړو له ځان نه ممتاز
کلی ده پاڼو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته تو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د کيلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووايه په ډاګه نن
بيا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما دوزګار د ځان په دې باندې لږ پوهې کړه ته
ماسره د خلقو د حجرګو خبرې مکوه

اووايه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بيا د بڅوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ځېل دے په نيمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خېرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسويلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو تور دے
دا زما د ابسه زوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې زور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړۀ ټکور دے
دا زما د مینې زور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا ئې د مور کور دے، دا زما د مینې زور دے

دے چې لوئې شولو عاقل شی
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړهٔ خفه شو د کلي نه پس کیله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تېبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې ثـهٔ د کانړې نه خوجوړنهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زورنهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندیٔ زما زړهٔ یٔ زما مینه یٔ
ثنهٔ وا یٔ زړګیه زړهٔ مې تانه خدائیګو تورنهٔ دے

کله چې مې یاد شې ترې مې اوښکې مې له سترګو ځې
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خواورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یٔ زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې ثهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکلو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خو بست نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته گورم، ستا په کتې به دوی پوهېږي
جانه څومره بختور دي، درته گوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تړلی ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښي ستا د مینې خیراتونه
ښه گزران په زما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَاختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلے مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوان وه په واړه قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ دا ډه وم
که به کور کړ به بهر وه څومره ښه وه

ما په لپو به منګے راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به ئې نیولے وه په مینه
څومره ښکلے ما زیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ وه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په تخینه کړے
ایږدم به ځاې په اوربل کښې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خیل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې اوکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا دَ زړګي سره
په ما خدا ږګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکارېږي

د ممتاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تا پسې شوکېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅۀ به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نۀ وي
چې زړۀ دې پرې رغېږي - د آشنا کمې دې نۀ وي

د اکور دې اے جانيه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې ګوځېږې - د دنيا کمې دې نۀ وي

باغونه سرۀ ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نۀ وي

د ستوري د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نۀ وي

ما مۀ پرېږده يواځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هرڅو کۀ خالق ډېر وي - خو بس ستا کمې دې نۀ وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پروونے بدنام مۀ شه
کۀ ځوانه کۀ زړه وي - د حيا کمې دې نۀ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دوه لارې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
د چمن مې ابیاري کړه

ګل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توپه څۀ
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به ښۀ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې مونږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وې زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښۀ کړو

دا ستاد زړۀ خبرۀ چې زما د پاره مرګ وڅه
زما پوهه کیږه ده نو رجنګونه به په نۀ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځای شو دیو بل سره په مینه
ګیلې مانې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیا و نه به ورکړو

ممتاز د پښتنو خلقو به څنګه شي مثل وه
روبه په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به د غه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښېښتې ښغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د ښنګرو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې کښېږدې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د رور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څه له کوزې ورته
په سر یې واچوې چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خوشته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائ خبر څه لیکلي دي
هېڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړول اوتړم
ته چې راپه یاد شې تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائ اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېر په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جوشګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانـــوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتاز هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

~ ★★★ ~

زما د زړهٔ په آئینه کښې ستهٔ يې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ يې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې تهٔ يې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې تهٔ يې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې تهٔ يې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حُسنې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي حُسنې خلق
ډېر په کبر په غرور دي حُسنې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ځناور دي حُسنې خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي حُسنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائېګو هر چانه بهتر دي حُسنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې بخلا کړه
چې له تا نه مرور دي حُسنې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښته په سپرلي کښې ډېر ګلونه ښته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه ښته دے

سپینې سپوږمۍ څکه میګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه ښته دے

دخپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه ښته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه ښته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نهٔ یې آشنا زهٔ پهٔ خلقو څهٔ کوم
سترګې مې ړندې شه زهٔ پهٔ دغو سترګو څهٔ کوم

ټوله شپه پهٔ طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زهٔ پهٔ دغه راتلو څهٔ کوم

زړهٔ نه زړهٔ ته لاروي ټول عالم راته هم داوائي
تا پهٔ لار کښې پرېښوم زهٔ د زړهٔ پهٔ لارو څهٔ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په ناموه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا ؤمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس دمینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړوله

تصوّر کښې مې لوبو لے
په څنګل به مې ګرځولې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات سنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوښېدمه
په هر ځوئ دې رسېدمه

ستا زما تر مینځه ګُله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته او دهٔ نهٔ شې
چرته اورے پاتې نهٔ شې

هسې نهٔ وي خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړهٔ ښه
زهٔ دې فکر کړم او ترهٔ

هسې نه بهرته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شې

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې ته روس ښهٔ عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سپینه بیره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدائ دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي ښځې پوئ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ژاړې
شپه او ورځ بیا داسې وائې

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یوائې زهٔ یم

خو مور اوس دنیا نه لاړه
رابه نهٔ شي بیا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څهٔ کړې
په تېر وخت به ارمان څهٔ کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نشتر دَ پاسه
بوج د اښکو مې درنیږي

زهٔ د ځان نه خبر نهٔ یم
ستړې اوښکې مې څڅیږي

ستا دَ یوَ ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک د غر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزیږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نهٔ شو

ا زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شېبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي دو دو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکارې نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

مُمتاز په هر چا د اِعتبار کولو
ځکه نخو هرخوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه خوله خوږ کلام کوې

ګرچې ته په مځکه خو آسمان يې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندې راواوري
په ننګو اوښکې څورې شي

په ګرېوان باران باران شي
په څولسه کښې بې راتوې شي

د زړګي په غم بنا ده کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندې به بې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکينې اوښکې ګودم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چا ته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوئ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه کیسلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيله دې په سر سترګو، دې ګيلې سره به ګورو
نن را شه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقيبانو په سر، تورې خاوړې واړوه
را شه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا تر منځه، د رقيب هډو څه کار نشته
خير دے اے جانيه دې لانجې سره به ګورو

ما ته د بېلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تېرې سره به ګورو

خيال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګډون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارۍ نهٔ مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

تهٔ خو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه خو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښایسته کونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خوجو نې، هر ځای یې ستا په طمعه دي
ځان نه خبر نه یې چې راګېره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې ډېر ښکلی کړ
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دوښو د بابا د سر شمله یې ته
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ رشتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردی کور یې مور دې هر وختې پرېشانه وی
ته کهٔ پهٔ کور یې یا ولاړه په دېوال یې ته

څهٔ اوکړمه لورې دا د خدائے او رسول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یې ته

تهٔ به شې وادهٔ زهٔ به دې کور کښې سودائی شمه
کړم به تول کور کښې چې به لورې په خړ حال یې ته

تخت خو به زهٔ در کړمه خو بخت دې درله خدائے در کړی
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمځنه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه وم په پرېشانه یو زړګې ده په درزار

ځان سره نکیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به ستېرېدله

زړګې مې په درزا شو څه کښتا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پشو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چي څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې شه بې ځانه غوندې ومه
زه یې بې لوظه باندې حېرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړکې وه سنا قرار
حېرانه ومه چې څنګه به زړکې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرېښېدل
وړې وړې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه ښه ښه خندېدله
ماته به یې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې ډېټنګ غوندې ددې سنه زارېدل

دنیا دسپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خپې دامسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څۀ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څۀ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګویا نه
واورهٔ د جفا او د وفا قصّه لهٔ ما سته

زهٔ هم په زړګې کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنّا د تا په شان لرم

ستا کهٔ په زړګوټې مسیدلې پرهرونه دي
زما هم دا دې زړهٔ باندې یو څو سوې داغونه دي

ماهم د وصال په طمعه غرونه نړولي دي
ماهم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ماهم په دې لار کښې ډېرې شپې شوګیرې کړې دي
ماخو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېښې ماته کوڅې دا دې بیا ورله راغلې یم

خو بیت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړېږه غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نرۍ غونډې چپه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې راباندې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ؤمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لو ستومانه غونډې ؤمه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حېرانه غونډې ؤمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس دا نه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډیر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړځې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نږدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې پهٔ خدا کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کېنې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړېږي
بې تا، نه قلارېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اولي په زړه غشي

دا بې لستا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تانه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره ګرانه
دنیا په ما بانډې ده ورانه

ښکله باران غونډې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زۀ به څۀ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څۀ رنګې تیرېږي
بس یو پښتې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره ده چې تاوېږي
بس یو پښتې دې کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تېری په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر ځای زما کیږي
بس یو پښتو دې کمیږي

په چا بنه وختونه راشي
نو ل غمونه تري په شاشي

په هر ځای الله پوهیږي
بس یو پښتو دې کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار که .
غم د هر چا په ځان بار که

خدای دې په دغه خوشحالیږي
بس یو پښتو دې کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

دخپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تۀ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه تۀ د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په رښتیا ښکاري ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه ځي خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څه له یې
دا غلے پسے غونډ یې ، دا سې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور زنه زویه ، دا سې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوے یې کښې
په دې ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کښې

اوس خو د ښنبو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پردو، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شپږه، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
د پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اې د فضا ښکاري، لاندې تېکړو ته ګورې؟
اې د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تېبوس خونه يې، ستا نوم شاهین دې ګورې
دا د شاهین د پاره، د پرلوې توهین دے ګورې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے دمکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه ته
تاوُسته ترې راتاوُسته چې نایابه شې

دا ساعت چې تېرشي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به دغم هره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ پهٔ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن پهٔ زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتاز جوړ اوس ویخه له خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لُور د پښتون خور د پښتون مور یُمه
ډکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یُمه
زهٔ د مینې پښکله خو دښمن دپاره اُور یُمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور یُمه

دا زما پښتون رو کې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار او کړې بیا تر کله روستو کېږې نه
دے چې قدم واخلي نو بیا صحرې خوځېږې نه
دے د همت ټوره ده پهٔ یو طرف چلېږې نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د دور وجود دخپلو مهولوئ طاقت کښي
دے دنور پروني دآسمان نه هم اوچت کښي
دے دپردي دمور عزت دخپلي مور عــزت کښي
دے دمور خدمت دمور دپښولاندې جنت کښي

دے چي څهٔ وخت ځوان وی نو محفل به دجرووي دے
څهٔ وخت چي بوډاشي نو بیا مشر دجرګــو وي دے
دحق سره منکرے هم دخپلو دپردو وي دے
دے داسي مخلص دے چي هر وخت دمشورو وي دے

سل کارونه یې ښهٔ دي خو یو داې بد عادت دے
دچاسره چي وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي پهٔ جرګو نهٔ پهٔ منت دے
هر څهٔ پهٔ سین لاهو کړي پهٔ یو دم پړیو ساعت دے

دے پښتون دوکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبرنه کار اخله دوره زهٔ درتــه منت کوم
بیا به زهٔ قیصي دي پهٔ مرځای دشجاعت کوم
زهٔ ممتاز بهٔ فخر دوره ستا پهٔ شرافت کوم

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکار بیږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مړ چا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهٔ کړے

په نېکۍ خدائے خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
داتوخه د عقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار ېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے د اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاچې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه خو دې خپله قصه هېره کړه

اوس خو به خبرې هر ځائے کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا خو یو وړه غونډې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوَم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئیل په مرګ به جدا کیږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاُسته سپینه سپوږمۍ ده

دا ټن زما د پاره ړون نه دوږ بهشت دے
لالے مې څواکښې ناست دے نرۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هرڅانه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګُل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي خوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې راروان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ یٔ
دا قصه بېګا صبا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

مال دولت نحو د لاس خیرے دے ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

محبت نحو څوک په زور کولے نهٔ شي
دا خبره د رضا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاے کښې ګیلا یې ته پوهٔ نهٔ یٔ

دخپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا یٔ ته پوهٔ نهٔ یٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زه یو ورځ ګلشن ته لاړم
ما وے سیل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زه هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړه وهل ټوپونه

څو یو کس د ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شېدا دے

که ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه ډکې

که پانړې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لپونے د بيابان دے

ناګهانه داسې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لخښتې

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن څو د هر چا دے
هسې نه يو زڅې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَهغه تورسرې چې دچا دَ خاوند په قبرغوږېدلې څهرې لاهغسې تازه دي

کیله نۀ خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به رو ښکې تل څڅو مه

زما قسمت نۀ ښـکارې
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نۀ نهٔ ښـکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ دا ده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روڅت غم دے
در به څنګه زړه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې و ته خفه کیږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذرا کومه

ما د طمعه کوله
خو خوشحالي به چرې راشي

روښ څه روا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهیږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپیره ځان نه ګورم
په تیر وکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ورځه راوځم
ځان به کوم خواته رسومه

دړوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې ویده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښتې باغیچه به زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد راوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس ته مې د زړهٔ سر يې نور په چا نهٔ کوم اتبار

د مینې په با غچه کښې مې يو ګل په نخښه کړے
ازدم به يې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دُعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څهٔ خوارو لوئے کړے یم څهٔ ویلے نشم
دا ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پیدا شوم نو په هیڅ نهٔ پوهیدمه مورې
دا سې نادان وم چې به هسې ژړیدمه مورې

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زهٔ

تهٔ به وې ویښه ولې زهٔ دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زهٔ ورو ورو ټپولم مورې

په زرو قربان به دې د بڼو منځ کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زهٔ به نهٔ پوره شوم تا به بيا هم محبت کولو

مورې چې پوخ شومه زلمې شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

ما نه به داسې کار نهٔ کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زهٔ داسې حفاظت کومه
زهٔ مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلے نهٔ شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتللے نهٔ شي

زهٔ د مستاز په پاکې غېږې دا سوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائے کښې کېږدم
زۀ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هر يو يو پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زۀ کومه قصه اووايم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نۀ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زۀ لا پرمه لاهو شومه اوس څۀ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدايه په تياره کښې دے ليکلے
زۀ خورمه تيندکونه نو زۀ چرته قدم کېږدم

زما توره نصيبه په رښتيا د غم نه ډک ئې
زۀ څۀ تدبير اوس اوکړمه په چل ئې نۀ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مينې ده هر چا نه زه پټومه
ستا مينه لوئ سوغات دے زه ئې زړه پورې لګومه

دا مينه لوئ نعمت دے هم په دې دنيا جنت دے
ستا مينه چې مې مل شوه نور په هر څه اورلګومه

لا ليه مهربانه ته جدا مه شې له مانه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زړه جارو کومه

نن راشه د زړه سره د هيچا نه مه کو ويره
په طمعه د رتلو نا ستړيم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تو له ستا ده ستا مينه کښې ئې سودا ده
زه ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده یوا ځې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زهٔ ژوندون هېر و په ژوند نهٔ حسابوم
تهٔ ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مینځه د نفرت لاړې تُوکلي
د هر څهٔ به صفا شي خو که زهٔ درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نهٔ پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز د اسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا د کړي
خو تهٔ دې نیت صفا کړه چې زهٔ پوهه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فریبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تیاره لا نهٔ بره
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خوشحال فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته ځهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدائے رضا یم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان ئې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library